Raad van State

200709125/1.
Datum uitspraak: 23 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/44159 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 13 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 december 2007, verzonden op 20 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

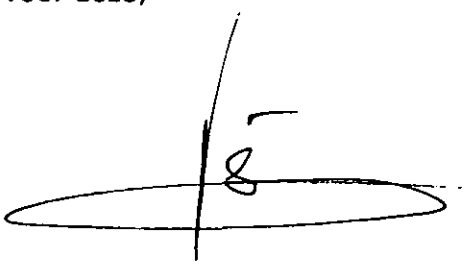
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 januari 2008

395.
Verzonden: 23 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

• Haaglanden

17

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P. Vermeulen
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 22/11/2007
Datum 22/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Pieter Vermeulen, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Zaïre
Nationaliteit(en)	: Zaïrese (Congolese), Onbekend
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Den Haag
Datum	: 22/11/2007
Tijd	: 20:10 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
P. Vermeulen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/44159, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. P.R. Klaver, advocaat te Bergen op Zoom,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. Lamfers-van den Bos, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 23 november 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 22 november 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 6 december 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer.
Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.
Voorts is ter zitting verschenen J.C. Ingenhoes, tolk in het Frans.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. Eiser stelt ten onrechte in bewaring te zijn gesteld. Zijn identiteit stond vast, er gold voor hem geen vertrektermijn en er is nog een procedure aanhangig bij rechtbank Breda. Eiser stelt middelen van bestaan te hebben en rechtmatig in Nederland te verblijven. Verder meent eiser ten onrechte met het strafrechttraject in aanraking te zijn gekomen. Voorts doet eiser, onder verwijzing naar zijn gezinssituatie, een beroep op artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en de artikelen van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind (hierna: IVRK). Eiser verzoekt daarbij om toepassing van een lichter middel,althans voert aan dat zijn gezinssituatie maakt dat een belangenafweging in

zijn voordeel dient uit te vallen. Eiser stelt daarnaast nog dat geen zicht op uitzetting naar Congo bestaat, in welk kader hij zich beroept op artikel 3 van het EVRM.

2.3. Verweerder stelt dat het strafrechtelijke voortraject niet in de bewaringsprocedure ter toetsing voorligt. Voorts stelt verweerder dat de procedures bij de rechtbank Breda de rechtsgevolgen van de afwijzende beschikking op bezwaar van 1 oktober 2007 niet opschorten. Verweerder heeft ter zitting betwist dat eiser rechtmatig in Nederland verblijft. Verweerder voert daartoe aan dat eiser weliswaar over een vaste woon- en/of verblijfplaats beschikt, maar dat eiser niet heeft aangetoond dat hij een inkomen heeft. De uitkering van de partner van eiser acht verweerder in dit kader onvoldoende om aan te nemen dat sprake is van voldoende middelen van bestaan. Voorts heeft eiser zich volgens verweerder niet gehouden aan een eerdere vertrektermijn. Verweerder heeft gesteld dat zicht op uitzetting naar Congo bestaat en heeft daarbij aangegeven dat van de autoriteiten van Congo voldoende medewerking wordt verkregen. Voorts heeft verweerder ter zitting verklaard dat op 26 november 2007 een identiteitsgehoor met eiser heeft plaatsgevonden en op 30 november 2007 een vertrekgesprek heeft plaatsgehad, waarna het traject voor een laissez-passer (hierna: lp) voor eiser is opgestart. Verweerder stelt voldoende voortvarend te handelen. Verweerder stelt, onder verwijzing naar de gronden van de maatregel, met name de eerder vertrekplicht van eiser, dat verweerder geen reden heeft behoeven te zien voor toepassing van een lichter middel. De gezinssituatie van eiser maakt evenmin, aldus verweerder, dat een belangenafweging in het voordeel van eiser dient uit te vallen. Verweerder stelt voorts nog dat een eventuele schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM in het onderhavige beroep niet ter toetsing voorligt.

2.4. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Eiser is strafrechtelijk aangehouden op verdenking van de artikelen 310 en 416, eerste lid, sub a, van het Wetboek van Strafrecht. Vervolgens is eiser overgedragen aan de vreemdelingendienst. De rechtbank toetst in de onderhavige procedure niet of het strafrechtelijk voortraject naar behoren verlopen is. Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak 26 juli 2001, nr. 200102650/1) kan de rechter in vreemdelingenzaken immers niet oordelen over de aanwending van een niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid. Slechts indien de onrechtmatigheid van die aanwending door de strafrechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de consequenties daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Van een dergelijke situatie is in het onderhavige geval geen sprake.

Bij beschikking van 1 oktober 2007 is de aanvraag van eiser voor een verblijfsvergunning afgewezen. Een direct rechtsgevolg van de voornoemde beschikking is dat eiser niet langer rechtmatig in Nederland verblijft. Zoals in de beschikking is opgenomen, schort het instellen van beroep tegen de beschikking de rechtsgevolgen van de beschikking niet op. De stelling van eiser met deze strekking treft derhalve geen doel. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser zich daarbij niet gehouden heeft aan een eerdere vertrektermijn. Derhalve oordeelt de rechtbank dat verweerder de betreffende grond terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft gelegd.

Ten aanzien van de stelling van eiser dat hij beschikt over inkomen omdat zijn partner recht heeft op een uitkering, overweegt de rechtbank dat eiser zijn stelling niet heeft onderbouwd.

Voorts is, voor zover thans van belang, ingevolge de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer de uitspraak van 25 april 2006, 200602001) bij het begrip 'voldoende middelen van bestaan' bepalend dat de vreemdeling zelfstandig over deze middelen kan beschikken. Hiervan is de rechtbank in het geval van eiser niet gebleken. Derhalve treft ook deze stelling van eiseres geen doel.

Aangaande het beroep van eiser op artikel 8 van het EVRM overweegt de rechtbank in navolging van de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dat de bewaring van een vreemdeling weliswaar een inmenging in het recht op respect voor het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM kan opleveren, maar dat deze inmenging in het geval van eiser gerechtvaardigd is in het belang van de openbare orde dat ermee is gediend te voorkomen dat eiser zich aan uitzetting onttrekt. In het namens eiser aangevoerde vindt de rechtbank onvoldoende grond voor het oordeel dat de staatssecretaris het belang van de openbare orde niet had mogen laten prevaleren boven het belang van eiser bij gezinsleven met zijn vrouw en kinderen.

Ten aanzien van het verzoek van eiser om toepassing van een lichter middel, overweegt de rechtbank dat verweerder gezien de gronden van de maatregel van bewaring, zijnde het ontbreken van een geldig identiteitsdocument, het feit dat eiser zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn en het niet beschikken over middelen van bestaan, in redelijkheid zoveel risico op onttrekking van eiser aan uitzetting heeft mogen zien dat slechts de inbewaringstelling een passend middel van toezicht was.
Hoewel de rechtbank begrijpt dat de inbewaringstelling van eiser voor eiser en zijn gezin zeer ingrijpend is, ziet de rechtbank in de door eiser in dit kader aangevoerde omstandigheden geen aanleiding voor een ander oordeel.
Anders dan eiser stelt, maakt de gezinssituatie van eiser evenmin dat zijn belangen dienen te prevaleren boven de belangen van verweerder.

Ook de stelling van eiser dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met artikel 3 van het EVRM volgt de rechtbank niet. Met verweerder oordeelt de rechtbank dat een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM in het onderhavige beroep niet ter toetsing voorligt. Dit geldt eveneens voor de artikelen van het IVRK waarop eiser zich beroept. Dit klemt te meer daar eiser enkel in algemene bewoordingen naar de artikelen van het IVRK verwijst en niet heeft onderbouwd op welke wijze ten aanzien van hem, althans zijn minderjarige kinderen, de betreffende bepalingen worden geschonden.

Verweerder is voornemens om eiser ter verkrijging van een lp te presenteren bij de autoriteiten van Congo. Verweerder heeft in dit kader verklaard dat een goede samenwerking bestaat met deze autoriteiten. Verweerder heeft het lp-traject inmiddels opgestart. Er is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat een geldig document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen. Gezien de verklaringen van verweerder ter zitting is de rechtbank daarbij van oordeel dat verweerder voldoende voortvarend handelt.

2.5. Ook overigens is niet gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.
Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.6. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in

artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7 Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. J.A.M. van den Berk, rechter, en door deze en E.M. Schuurman, griffier, ondertekend.

De griffier, De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 13 december 2007

Afschrift verzonden op:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

1

RAVELIJN ADVOCATEN

Mr P.R. Klaver*
Mr E.R. Moes
Mr W.J. Jurgers**
Mw. Mr B.L.I.M. van Overloop
Mr J.J. Bronsveld
Mw. Mr C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator
** lid van de Vereniging Arbeidsrecht Advocaten Nederland (VAAN)

RAAD VAN STATE
IN DEN HAAG
27 DEC 2007
ZAAKNR. 200702425
AAN: VB
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State Afd. bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Per gewone post/telefax: 070 – 365 13 80

3836-A

Uw ref :
Onze ref. : 20072425/PK/JT/114213
Betreft :

Bergen op Zoom, 27 december 2007

Grieven hoger beroep inzake
procedurenummer AWB 07/44159

Geachte mevrouw, mijnheer,

Appellant in deze is , geboren op , IND-nr. 0106.01.2038, van Congolese nationaliteit, verblijvende in detentie te Rotterdam.

Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom aan de Van der Rijtstraat no. 57, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr P.R. Klaver.
Bij deze verklaart mr P.R. Klaver bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen.

Het appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, Vreemdelingenkamer d.d. 13 december 2007, Awbnr 07/44159, waarbij de rechtbank het beroep van appellant ongegrond heeft verklaard.
Deze uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd. Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank zoals hiervoor omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

Grief 1
Overgelegd wordt nog een brief van de intern begeleidster, alsmede gegevens van inkomsten van Dienst Sociale Zaken aangaande de partner van appellant, . Mevrouw

Op onze dienstverlening zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten.
Deze voorwaarden staan op de achterzijde van deze brief en zijn ook te vinden op onze website.

20072425/PK/JT/224213

van Schie is de intern begeleidster van de basisschool van het middelste kind van appellant, voorheen ook van het oudste kind. De partner van appellant heeft daadwerkelijk een inkomen. De verwachte geboortedatum van het kind van appellant en mevrouw is de eerste helft van maart 2008. De afwezigheid van appellant begint zwaar te wegen in het gezin, omdat thans de oudste dochter, die inmiddels dertien jaar is geworden, noodgedwongen veel taken moet overnemen van haar moeder, de partner van appellant, omdat deze door haar toestand en de voor haar zware omstandigheden daar veel minder dan normaal toe in staat is.

Overgelegd wordt ook een brief d.d. 4 december jl. aan de Rechtbank Dordrecht. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte over weegt dat appellant zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn opgelegd door verweerder.

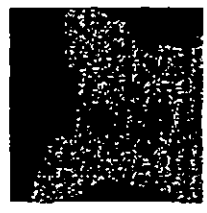
Toelichting
Appellant stelt dat een procedure loopt bij Rechtbank Breda, 07/40466 en 07/40465, beroep- en verzoek voorlopige voorzieningenprocedure. Appellant hoopt dat de Rechtbank Breda deze zaken op korte termijn zal behandelen zodat er duidelijkheid komt over de verblijfssituatie van appellant.

Grief 2
Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte stelt dat de partner van appellant de stelling niet heeft onderbouwd, dat er geen inkomen/uitkering zou zijn/

Toelichting
De partner van appellant heeft een uitkering van Sociale Zaken. Thans wordt ook bewijsstuk daarvan overgelegd. Appellant en ook zijn partner hebben voldoende middelen van bestaan voor beiden en voor het gezin, mede bestaande uit de kinderen.

Grief 3
Appellant meent dat de rechtbank onvoldoende grond heeft gevonden voor het oordeel dat de staatssecretaris het belang van de openbare orde niet had mogen laten prevaleren boven het belang van appellant bij gezinsleven met zijn vrouw en kinderen

Toelichting
Appellant meent dat het gezinsbelang in de zin van artikel 8 EVRM zwaarder dient te wegen. Appellant verblijft al zeer langdurig in Nederland in gezinsverband met vrouw en kinderen. De partner, mevrouw is hoogzwanger. Ten onrechte wordt kennelijk meer gewicht toegekend aan het belang van de openbare orde in vergelijking tot het individuele belang van appellant, zijn partner en de kinderen.

20072425/PK/JT/214213

Grief 4
Appellant meent dat ten onrechte de rechtbank beoordeeld heeft dat niet met een lichter middel, te weten de meldplicht, had kunnen worden volstaan aan de zijde van verweerder.

Toelichting
Appellant meent dat rekening dient te worden gehouden met de individuele belangen. Appellant heeft zich niet aan de uitzetting onttrokken, zulks in tegendeel. Procedures bij de Rechtbank Breda lopen nog. Appellant heeft er belang bij in gezinsverband te blijven wonen en leven. Appellant is en was bereid zich aan de meldplicht te houden. Appellant stelt dat het risico van onttrekking niet aanwezig is. Immers, appellant wil in gezinsverband wonen en is daar ook noodzakelijk. In bewaringstelling is niet een passend middel. De meldplicht had een passend middel kunnen zijn. Appellant meent, nogmaals, dat de belangen van het gezin zwaarder dienen te wegen dan het mogelijk aanwezig algemeen belang.

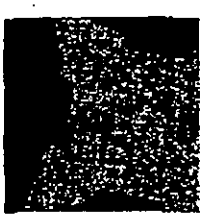
Grief 5
Appellant meent dat door de rechtbank ten onrechte er van uitgegaan wordt dat er vooruitzicht is op uitzetting, die niet in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM.

Toelichting
Appellant verwijst naar de situatie in Congo. Appellant doet een beroep op artikel 3 EVRM. Appellant mag verwijzen naar de informatie van Docu Congo terzake Congo en artikel 3 EVRM. Veilige, adequate terugkeermogelijkheden doen zich niet voor. Terugkeer is in strijd met artikel 3 EVRM, artikel 3 anti-folterverdrag. Appellant meent dat er geen reëel en veilig vooruitzicht is op uitzetting naar Congo.

Grief 6
Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft gesteld dat de afweging van alle betrokken belangen de vreemdelingenbewaringsmaatregel gerechtvaardigd te achten is.

Toelichting
Appellant meent dat het individueel belang zwaarder dient te wegen. Appellant vraagt rekening te houden met het gezinsbelang, artikel 8 EVRM, alsmede het belang van de kinderen, naar de letter en de geest van de bepalingen van het IVRK. De aanwezigheid van appellant in het gezin is van groot belang. Appellant meent in redelijkheid dat thans sprake is van een onevenredige belangenbenadeling.

Redenen waarom appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat:

20072425/PKJT/114233

I de bestreden uitspraak wordt vernietigd en te bepalen dat ook de bestreden beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst wordt vernietigd zodanig dat appellant alsnog de gevraagde verblijfsstatus wordt verleend;
II verweerder wordt veroordeeld in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

P.R. Klaver,
gemachtigde

